han helt ha förlorat fotfästet och gestikulerar slappt i olika riktningar. Om andra högertidningar skulle förfalla till samma hållningslöshet, måste man verkligen erkänna att de ger en uppflyttande bild av "frihetspartiet"-högern. Dess bättre har några av högerns landsortstidningar haft mera karaktär. Slutligen domet om högern beror väsentligen av den styrka med vilken pressfrihetens försvarare inom partiet — välkända från debatterna under krigsåren — förmår göra sig gällande vid avgörandet i kamrarna.

För folkpartiet ligger det jämförelsevis väl till efter de energiska insatserna på motionsstadiet och i utskottet. Beträffande socialdemokraterna är det i första hand regeringen man väntar på. Tryckfriheten är inte bara en fackministerfråga — allra minst i det läge som nu har uppstått. Både stats- och utrikesministrarna tvingas att ge besked. De kan inte gärna passivt åse att en del socialdemokrater tillsammans med bakåtsträvande högermän och bondeförbundare söker förvandsa regeringens tryckfrihetsförslag intill oigenkännlighet.

Den ställning som utskottsmajoriteten tilldelar regeringen i de vanskligaste av alla tryckfrihetsfall — de som gäller förhållandet till främmande makt under kritiska skeden — gör också den frågan beriktigad: Önskar stats- och utrikesministrarna jämte justitieministern bli utrustade med så vittgående befogenheter? Samlingsministären avvisade "med hänsyn till åtgärdens allvarliga natur" tanken på utgivningsförbud redan vid krigsfara; det skulle medges enbart vid krig. Minnet av reaktionen mot Karl Johans-tidens förföljelser mot oberoende tidningar och erfarenheterna av diktaturers upprättande genom undertryckande av det fria ordet var så starka att man vägrade att vara med om någon indragningsmakt, för så vitt Sverige inte direkt utsattes för krigets påfrestningar. Men 1948 års konstitutionsutskott skjuter alla dessa betänkligheter åt sidan. Det saknar helt enkelt historiskt sinne och demokratiskt samvete. Det låter "krigsfara" bli likvärdigt med krig och formligen inbjuder främmande stater att begära av svenska regeringen att indragningsmakten skall införas i fred, alltså som ett undfallenhetsinstrument i "det kalla krigets" period! Den fråga som utrikesministern Günther i ett olyckligt ögonblick nämnde besvarade jakande återkommer nu med ökad styrka: Vill regeringen genom tryckfrihetsrätten försättas i den positionen att den indirekt om inte direkt överstar en del av ansvaret för vad som skrivs i svenska tidningar? Hr Undén kritiserade på sin tid med skärpa den olyckslåga läran om ansvarsdivision. Han erhåller nu ett tillfälle att genom personligt ingripande visa att skillnaden mellan den utrikes- och tryckfrihetspolitik han för opponerade mot och den han nu själv bedriver inte har helt försvunnit.

De två grundfelen i utskottsförslaget: den fasta juryn och "krigsfaran", måste utplånas, eljest förvandlas tryckfriheten, när den behövs mest, till en illusion.

PRESSGRANNAR

Konstitutionsutskottet har riktat ett grundskott mot jurys, som den tryckfrihetsgaranti som med framgång prövats sedan mer än ett sekel tillbaka — med detta skarpa omdöme inleder doktor Ivan Pauli i Morgon-Tidningen (c) sin kritik av det senaste attentatet mot tryckfriheten:

Redan de sakkunnigas och justitieministerns avskaffande av parlarepresentationen var ett i många ögon betänkligt frånfallande av en god tradition. Men utskottets förslag skulle i praktiken göra om juryn från ett stävt möjligt oparteiskt prövande organ till en flinkt fungerande fallbila i tryckfrihetsmål. När möjligheten att genom utgivningsförbud beskära tryckfriheten nu av utskottet vidgas till att även omfatta tider av "krigsfara", erinnra man om vad av de mörkaste episoderna i tryckfrihetsstriderna under de gångna krigsåren.

Att utskottet vill — i enlighet med vad som gällde under just de ifrågavarande åren — inkoppla en kvalificerad riksdagsmajoritet som garanti för att åtgärden inte tillgripes i strängt mål är en del som knappast kan inga den åsyftade tryggehetskänslan. Erfarenheten har lärt oss hur lätt en mörkläggningspanik kan spridas sig i orolига tider — och just i de tider då värdet av fria opinionsyttringar kan vara störst

NATUR-SILKE
Ledande kvalitetsmärken i stort urval för promenad och innebruk.
STRUMP-SPECIALISTERNA
Lettersteds

från den nationella och demokratiska säkerhetens synpunkt.

Det är föga troligt att justitieministern och hans regeringskolleger med gädje skulle motse en uppvisning av det tillstånd som rådde, när främmande makts representanter höje i UD:s trappor för att få den ena eller andra tidningen förbjuden — och då regeringen inte kunde åberopa den svenska grundlagens stöd för ett självständigt ställningstagande.

Det är att hoppas att riksdagens majoritet på dessa två kardinalpunkter ger sitt stöd åt regeringens vida bättre avvägda förslag. Detsamma gäller för övrigt om utskottets förord för att förbudsför nyttighet eller annat allmänt organ att utan stöd i tryckfrihetsförordningen söka hindra en skriftlig tryckning, utgivning eller spridning skall utsträckas även till enskilda personer och sammanslutningar. I denna fråga med dess syftvet bevärliga grundtragning finns en manstark reservation för regeringsförslaget.

Gränsdragningen är besvärlig, men det är oförsvarligt att lämna det brännande problemet helt olöst. Det har också flera socialdemokrater insett. Tidningen Arbetet (s) har den uppfattningen. Om utgivningsförbudet vid "krigsfara" anmärker den att utskottet "k. o. m. varit konungsligare än konungen själv och direkt opåkallat engagerat sig för en lika trivelaktig som traktionär inställning till tryckfrihetens under krigstid".

En av de tryckfrihetssakkunniga, redaktör Rolf Edberg i Göteborg, betygar i sin tidning, att de sakkunniga var helt ense om att avvisa tanken på någon särlagstiftning för krig och krigsfara. Ingående överväganden ledde de sakkunniga till den uppfattningen, framhåller han, att en sådan särlagstiftning var för landets skydd obehövlig, med för tryckfriheten och den allmänna civilmoralen skadlig. Han kunde gott ha tillfogat vad var man — utom möjligen konstitutionsutskottets majoritet — mycket väl vet genom erfarenheterna under andra världskriget, att ingenting motarbetade myndigheternas arbete mera än de utgivnings- eller s. k. transportförbud o. dyl. som då tillgrepos.

Den föreslagna indragningsmakten ger en reaktionär eller ytterlighetsbetonad regim från händer att med stöd av grundlagen sätta hela vårt tryckfrihet ur spel när den tänjbara situation uppstår, som kan tolkas som liktydig med krigsfara. När uppstår för övrigt krigsfara? Även detta avgörande kan vara en ren tolkningsfråga och i varje fall garantiera konstitutionsutskottets förslag på denna punkt att åtgärden om tryckfrihetens ingalunda blir bilagda.

Även den fasta juryn är ett misstag, som riksdagen bör rätta till:

Därvidlag hade såväl de sakkunniga som regeringen föreslagit en juryreform, kär på tjugofyra personer ur vilken juryn skulle bildas genom utredning och lottning. Utskottet har den uppfattningen att juryn skall bestå av en stående nämnd om nio personer utsedda genom majoritetsval. Regningen förslår två tredjedels majoritet, men konstitutionsutskottet anser det vara tillräckligt med enkel majoritet för fällandet dom i tryckfrihetsmål. Vad detta kan komma att betyda i upprörda tider är lätt att räkna ut.

Ostgöten (s) skriver:

Utskottets jury är den sämsta tänkbara lösningen, en beklaglig halvmesyr mellan verklig specialdomstol och verklig jury. En dylik inpuppad jurys saklighet kan ifrågasättas; i varje fall kan den tänkas bli ifrågasatt. Att välja jury efter rent politiska linjer är också vägen. Hur det skulle ha sett ut om man haft en sådan jury under arbetarrörelsens genombrottstid — det kanske man åtminstone i någon mån kan föreställa sig.

Eskilstuna-Kuriren (fp) har gjort några kalkyler:

Om ett tillgodosett politiskt uttalande i en sörmländsk tidning bleve föremål för tryckfrihetsmål, så skulle det, enligt konstitutionsutskottets nu framlagda förslag, komma att bedömas av en jury, vald av landstinget och med den nuvarande sammansättning bestående av en bondeförbundare, en folkpartist och sju socialdemokrater, och denna uppbjöds att avgöra skulle med enkel majoritet, alltså med fem röster mot fyra, kunna uttala fällande dom. Stort bättre bleve det inte i en stad som Göteborg. Där skulle visserligen inte ett parti få absolut domarätt över andra partiers tidningar, men juryn komme att bestå av en borgerman, två folkpartister, fyra socialdemokrater och två kommunister.

Det är en fantastisk ordning i ett gammalt rättssamhälle ... Det är inte nog med att de nio "fasta" juryledamöterna av naturliga skäl skulle komma att intaga en gynnad ställning och bli mera fredade för kritik än andra medborgare i ansvarig ställning.

Somliga sitter i landstinget — för inte vid landstingsärenden! Andra är medlemmar av den eller den nämnden inom kommunalförvaltningen — bäst att lämna det området i fred! Oav. Tidningar som driver en fri och från kritik av missförhållanden som även samhälleta förtroendemän har medverkat till måste räkna med att en fast jury kommer att verka som en inträtning där pressfrihetens fiender sammanstrar sig, ett pålitligt skydd för partihyrkraft och pampvälde. Juryn blir på detta sätt vanyktad, dess ansvende sjunker mot nollpunkten.

TEDDER OM LUFTKRIGET

LORD TEDDER: Air Power in War. Holder & Stoughton, 9 s. 6 d.

Alla torde vara ense om att flygvapnets framtida roll under andra världskriget fört in en faktor i krigföringen som i väsentliga stycken måst ändra tidigare uppfattningar i strategiska och taktiska frågor. Däremot har stridiga åsikter gjort sig gällande beträffande vad det nya egentligen består i och vad slutsatserna för framtiden måste bli.

I Lord Tedders bok "Air Power in War" finner man en analys av dessa problem som blir vara en unikt handledning för var och en som vill se det väsentliga av andra världskrigets erfarenheter.

Boken innehåller fyra föreläsningar, som författaren hållit vid universitet i Cambridge. Genom att materialet tillrättalagts för detta ändamål har innehållet blivit lätt tillgängligt även för den som inte är fackman, och man behöver inte nå-

Det är föga troligt att justitieministern och hans regeringskolleger med gädje skulle motse en uppvisning av det tillstånd som rådde, när främmande makts representanter löpte i UD:s trappor för att få den ena eller andra tidningen förbjuden — och då regeringen inte kunde åberopa den svenska grundlagens stöd för ett självständigt ställningstagande.

Det är att hoppas att riksdagens majoritet på dessa två kardinalpunkter ger sitt stöd åt regeringens vida bättre avvägda förslag. Detsamma gäller för övrigt om utskottets förord för att förbudsför nyttighet eller annat allmänt organ att utan stöd i tryckfrihetsförordningen söka hindra en skriftlig tryckning, utgivning eller spridning skall utsträckas även till enskilda personer och sammanslutningar. I denna fråga med dess syftvet bevärliga grundtragning finns en manstark reservation för regeringsförslaget.

Gränsdragningen är besvärlig, men det är oförsvarligt att lämna det brännande problemet helt olöst. Det har också flera socialdemokrater insett. Tidningen Arbetet (s) har den uppfattningen. Om utgivningsförbudet vid "krigsfara" anmärker den att utskottet "k. o. m. varit konungsligare än konungen själv och direkt opåkallat engagerat sig för en lika trivelaktig som traktionär inställning till tryckfrihetens under krigstid".

En av de tryckfrihetssakkunniga, redaktör Rolf Edberg i Göteborg, betygar i sin tidning, att de sakkunniga var helt ense om att avvisa tanken på någon särlagstiftning för krig och krigsfara. Ingående överväganden ledde de sakkunniga till den uppfattningen, framhåller han, att en sådan särlagstiftning var för landets skydd obehövlig, med för tryckfriheten och den allmänna civilmoralen skadlig. Han kunde gott ha tillfogat vad var man — utom möjligen konstitutionsutskottets majoritet — mycket väl vet genom erfarenheterna under andra världskriget, att ingenting motarbetade myndigheternas arbete mera än de utgivnings- eller s. k. transportförbud o. dyl. som då tillgrepos.

Den föreslagna indragningsmakten ger en reaktionär eller ytterlighetsbetonad regim från händer att med stöd av grundlagen sätta hela vårt tryckfrihet ur spel när den tänjbara situation uppstår, som kan tolkas som liktydig med krigsfara. När uppstår för övrigt krigsfara? Även detta avgörande kan vara en ren tolkningsfråga och i varje fall garantiera konstitutionsutskottets förslag på denna punkt att åtgärden om tryckfrihetens ingalunda blir bilagda.

Även den fasta juryn är ett misstag, som riksdagen bör rätta till:

Därvidlag hade såväl de sakkunniga som regeringen föreslagit en juryreform, kär på tjugofyra personer ur vilken juryn skulle bildas genom utredning och lottning. Utskottet har den uppfattningen att juryn skall bestå av en stående nämnd om nio personer utsedda genom majoritetsval. Regningen förslår två tredjedels majoritet, men konstitutionsutskottet anser det vara tillräckligt med enkel majoritet för fällandet dom i tryckfrihetsmål. Vad detta kan komma att betyda i upprörda tider är lätt att räkna ut.

Ostgöten (s) skriver:

Utskottets jury är den sämsta tänkbara lösningen, en beklaglig halvmesyr mellan verklig specialdomstol och verklig jury. En dylik inpuppad jurys saklighet kan ifrågasättas; i varje fall kan den tänkas bli ifrågasatt. Att välja jury efter rent politiska linjer är också vägen. Hur det skulle ha sett ut om man haft en sådan jury under arbetarrörelsens genombrottstid — det kanske man åtminstone i någon mån kan föreställa sig.

Eskilstuna-Kuriren (fp) har gjort några kalkyler:

Om ett tillgodosett politiskt uttalande i en sörmländsk tidning bleve föremål för tryckfrihetsmål, så skulle det, enligt konstitutionsutskottets nu framlagda förslag, komma att bedömas av en jury, vald av landstinget och med den nuvarande sammansättning bestående av en bondeförbundare, en folkpartist och sju socialdemokrater, och denna uppbjöds att avgöra skulle med enkel majoritet, alltså med fem röster mot fyra, kunna uttala fällande dom. Stort bättre bleve det inte i en stad som Göteborg. Där skulle visserligen inte ett parti få absolut domarätt över andra partiers tidningar, men juryn komme att bestå av en borgerman, två folkpartister, fyra socialdemokrater och två kommunister.

Det är en fantastisk ordning i ett gammalt rättssamhälle ... Det är inte nog med att de nio "fasta" juryledamöterna av naturliga skäl skulle komma att intaga en gynnad ställning och bli mera fredade för kritik än andra medborgare i ansvarig ställning.

Somliga sitter i landstinget — för inte vid landstingsärenden! Andra är medlemmar av den eller den nämnden inom kommunalförvaltningen — bäst att lämna det området i fred! Oav. Tidningar som driver en fri och från kritik av missförhållanden som även samhälleta förtroendemän har medverkat till måste räkna med att en fast jury kommer att verka som en inträtning där pressfrihetens fiender sammanstrar sig, ett pålitligt skydd för partihyrkraft och pampvälde. Juryn blir på detta sätt vanyktad, dess ansvende sjunker mot nollpunkten.

Nazismen i Danmark

En skriftserie, Nordiska studier i sociologi, har börjat utges under ledning av professor Theodor Geiger i Århus — en framstående dansk sociolog, specialerad samhällsforskare — i samverkan med vetenskapsmän från de andra nordiska länderna, från Sverige vår första professor i ämnet, Torgny T. Segerstedt. Initiativet är så mycket mer glädjande som utgivarna lovar att begränsa sig till "undersögelser af erfaringsvidenskabelig art" och att främst publicera studier som bidrar till belysningen av samtidens samhälle. Speciellt är begreppsgymnasiik av den art som stundom synes hota att göra sociologin till en andra eller tredje klassens filosofi är alltså bannlyst.

Det första, nyss publicerade arbetet i serien är i god överensstämmelse med utgivarnas program. Två unga danskar, Knud Brix och *Erik Hansen*, har i en liten men innehållsrik skrift behandlat "Dansk nazisme under besættelsen" (Schultz forlag i Köpenhamn). Deras huvudvalla är ett efter befrielsen påträffat kartotek öyer det danska nationalsocialistiska arbetarpartiets medlemmar. Även om uppgifterna i kartoteket i vissa hänseenden är ofullständiga och bristfälliga, ger de dock jämte författarnas kompletteringar och kommentarer en ganska god bild av den danska nazismen under ockupationen, särskilt rörelsens sociala struktur.

Det danska nazistpartiet hade vid krigsutbrottet 1939 inte fullt sex tusen medlemmar. Under tiden före ockupationen av Danmark förändrades icke nämnvärt denna siffra, och först ett par månader efter den 9 april tog rekryteringen fart. I juni 1940 ingick 454 nya medlemmar, i juli 712, i augusti 918; stegringen kulminerade i oktober detta år med icke mindre än 1.233 nyinskrivna.

säga ur sikte för flertalet, då har man inte lika lätt att erkänna luftmaktens betydelse. Och ändå kan denna flygkrigföring ha djupgående verkningar på de andra försvarsgrenarnas resultat. Vad den ena och den andra utsättat är mycket svårt att utreda. Genom en mängfald exempel påvisar Lord Tedder hur flygstridskrafterna inverkat på sjökrigföringen. Slutsatsen måste bli att flyget redan under andra världskriget visat sig vara ett instrument i kampen om herravället till sjöss, som i flera fall (t. ex. invasionen på Kreta och offensiven i Stilla havet) haft utslagsgivande betydelse toch överallt varit en väsentlig faktor. Det skulle föra för långt att här gå närmare in på de rikhaltiga exempel som anföres. Lord Tedder, som helt naturligt måste se frågan främst från britlisk synpunkt och med hänsyn till ett krig på oceanerna, vill inte uttala sig om i vilken grad flygstridskrafter kan ersätta större fartygsenheter eller göra dem värdelösa. Han pekar dock på erfarenheterna, som visar att det var flyg och ubåtar som ställde de flesta förlusterna av stora fartyg.

I den stora och med hänsyn till framtiden kanske intressantaste föreläsningen visar författaren hur de allierade använt den överlägsenhet som de vunnit i luften för självständiga operationer. Detta avsnitt är av största intresse när man vill skaffa sig en uppfattning om möjligheterna att avgöra ett krig endast genom luftkrig. Författaren säger inledningsvis att det funnits entusiaster som förklarat att detta skulle vara möjligt. Det andra världskriget ger dock inte ett direkt svar på frågan av den enkla anledningen att västmakterna aldrig avsett att vinna kriget endast på den vägen. Flygstridskrafterna var inte dimensionerade för det. Flyget representerade emellertid en förändrad av Stovbritanniens krigsmaktsgrupper, arméns däremot halvåten. Bombförbanden representerade genomsnittligt blott sju procent. Författaren lämnar frågan öppen för läsaren att själv, när han läst boken, bedöma om flygstridskrafterna visat att de i ett framtida krig skulle kunna bli ensamma krissavgörande. Han lämnar också riktigt underlag för ett sådant bedömande. Man får här se motiven till målvalet vid viktiga fasser av hemortsbekämpningen mot Tyskland och får resultaten framlagda i instruktiva diagram.

När man läst Lord Tedders bok har man lärt mycket. Man vet att följa gången av de trådar som representerar flygstridskrafterna i den invecklade vävnad som kriget i sin helhet utgör.

Ur slutorden må citeras följande, som kan ha giltighet för alla nationer, inte endast den brittiska:

"Tag är fullt övertygad om att den viktigaste och den avgörande lärdomen från det senaste kriget är att makten i luften är den dominerande faktorn i den moderna världen och att den, även om metoderna att bruka den kan komma att växla, kommer att förbli den dominerande faktorn så länge makt bestämmer nationers öden."

Stig Norén

Spar trä – bygg med YTONG

Sedan ingick under ett par år 200—300 medlemmar i partiet varje månad. Vid årsskiftet 1942—1943 sjönk siffran betydligt för att under våren 1943 och därefter närma sig noll. I det hela har bortåt 23.000 danskar varit partimedlemmar, alltså en försvinnande liten del av landets befolkning.

Rekryteringen påverkades uppenbarligen mycket starkt av tyskens och utrikespolitiska händelser. De tyska segrarna och Quislings maktövertagande i Norge (september 1940) ökade starkt partiets numerär medan de allierades framgångar på vintern 1942—1943 framkallade en stagnation. En del händelser i Danmark, t. ex. den till Ryssland utsända frikårens skandalösa uppträdande under permissionen på hösten 1942 och de demokratiska partiernas överväldigande seger vid valen i mars 1943, tycks också ha varit av betydelse. I det hela kan man redan av dessa rekryteringsuppgifter sluta sig till att övergången till nazismen väsentligen var betingad av önskan att stå väl hos maktinnehavarna och segrarna, icke av ideella skäl.

Relativt stor var anslutningen till nazistpartiet i Köpenhamn och i städerna i allmänhet; på 1.000 köpenhamnare kom 11, på 1.000 landsortsbor endast 6 partimedlemmar. Detta synes huvudsakligen bero på att agitationen för inträde i partiet koncentrerades till de större städerna. Författarna gör även andra förklaringsförsök av delvis något löslig beskaffenhet, och deras resonemang synes på denna punkt inte nöfatta vissa motsägelser (jfr s. 25 och s. 33 ff.). Vid 1943 års val, då nazistpartiet i hela Danmark nådde omkring 43.000 röster, visade det sig att fördelningen av de nazistiskt röstande i stor utsträckning var en annan än av de till partiet anslutna; i några lantdistrikt där partiet hade endast få medlemmar nådde det ett jämförelsevis högt röstetal.

Av större intresse är undersökningen av partiets rekrytering från synpunkten av yrke och socialgrupp. Till de kategorier inom vilka nazismen vann framgång hörde bland andra bagare, restaurangfolk, grosshandlare, fabrikörer, trädgårdsarbetare, godsägare och grovarbetare. Varför? Författarna erkänner generellt att de från början utgått från att situationen skulle vara en helt annan. Emellertid är det inte svårt att tänka ut rimliga förklaringsgrunder. Den mest generella synes vara att nazismen varit stark bland dem som direkt eller indirekt arbetar för eller gjort affärer med tyskarna; hit hör exempelvis grosshandlare som ville handla med ockupationsmyndigheterna och grovarbetare som fick anställning vid byggandet av befästningar. Författarna tror sig också kunna fastställa ett visst sammanhang mellan arbetslöshet och nazism; inom hageryrket var arbetslösheten stor, och många bagare tog därför tjänst hos ockupationsmakten. Över huvud synes det sannolikt att missnöjda yrkesgrupper, folk i ett kritiskt ekonomiskt läge, var jämförelsevis tillgängliga för nazismen. Andra mera tillfälliga omständigheter spelade dock med säkerhet in; sålunda nämnes att många av de danska godsägarna var av tysk härstamning.

I den tyska nazismens utveckling kan man högst schematiskt urskilja två faser: det psykologiska, då nazismen främst vann anslutning bland särpräglade individer inom skilda samhällsgrupper — missanpassade och eljest misslyckade, fantaster, s. k. brutna genier, sadister, homosexuella osv. — och det socialt, då vissa socialgrupper, såsom tjänstemän, bönder, arbetalösa i maskenbrytren, på grund av förestående intressen i stor omfattning anslöt sig till partiet. I de ockuperade länderna, där nazismen från början representerat makten och vinningen, men också vanhedern, bör rimligen partitillhörigheten ha spelat delvis ha varit en annan. Det kan antas att en förening av intensiv inriktning på det kortsiktiga, personligt och avsaknad av eller förakt för moraliska motiv har varit i hög grad bestämmande. De efter ockupationen rekryterade nazisterna har varit

Karl Staaff-skolan drar in på Brevik

Brevikgården på Lidingön är visserligen under reparation, men det hindrade inte att 20 ungdomar ur Folkpartiets ungdomsförbund tog den i besittning på måndagen för att börja Karl Staaff-skolans sommarkurs.

Kursen leds, en som tidigare, av dr Carl Cederblad, och det var en särskild värme i de ord varmed förbundsordföranden Nils Schön erinrade om det erkännande som kursledaren lyfjen fått genom bederdagarna vid Uppsala universitet. Och så satte Carl Cederblad i gång att ge eleverna en timmes värukaglig duvning i de studieredor han tillämpar: föreläsning — grupparbete — diskussion.

Programmet för årets sommarkurs har konvikt på liberalismens kulturella sidor och på det mänskliga i det politiska. En rad bildnings- och utbildningsproblem kommer att belysas av Carl Cederblad själv, Bertil von Friesen, Ivar Harrie, Georg Landberg, Gunnar Tidström och många andra. Bland föreläsarna återfinns också Richard Lindström, som talar om den marxistiska samhällssynen.

Innan ungdomarna, som samlats från hela landet, släpps ut på de vida marknera skall de emellertid först gå igenom en del grundläggande synpunkter på moderna samhällsproblem, och huvudparten av måndagstimarna gick åt för att debattera socialpolitiken under redaktör J. L. Harthmanz ledning.

Svenskt mejeri till Luxemburg

— Vi har fått i uppdrag att titta ett mejeri åt staden Luxemburg. Det första förslaget har redan gått ned och personligen har jag varit där nere och tittat på tomt och hälsat på de där tjeriga människorna i den förtjusande staten.

Så säger arkitekt Yngve Rosén i Mejeriföreningarnas riksförbund när Dagens Nyheter ringer upp för att höra några detaljer om bygget.

— Mejeriet i Luxemburg skall säkert börja uppföras redan i höst, ty där har de inte några byggnadsrestriktioner. De bygger när de har lust. Och hur mycket de vill. Luxemburg är rena idealländet.

Det är tekniska avdelningen på vårt förbund som fått uppdraget, fortsätter arkitekten. Och mejeriet skall ha emot 100 000 liter mjölk om dagen. Där skall man göra smör, lite ost och så glass. Ni förstår, i det där landet dricker de ju inte så mycket mjölk. Utan mera öl och vin. Så mjölkkonsumtionen är inte vidare hög.

De har vjst sig till om därför att man inte anser sig ha några specialister på detta område inom sitt eget land. Och vi har ju bygat ut vår mejeriindustrieg avsevärt. En svensk mejerist har också anställts där nere på ett år. Och i höst kommer en mejerikonsulent att åka ned.

Från ENGLAND
Resår-Gördlar
tunna, lätta, nätresår i naturgummi
20:75 - 27:50
Smidig Gördel
med prima lostexresår i sidorna och bak
21:50
Gracieux
DROTTNINGGATAN 44
BIBLIOTEKSGATAN 4—6

Förlängd bensinranson avgörs under tisdagen

En undersökning pågår för närvarande inom trafik- och bränslekommissionen om bensintransoneringens utformning efter den 1 juli. Då upphör enligt tidigare lämnade föreskrifter de ransoneringspunkt som utlämnats efter behovsprövning, och det har ifrågasatts att förlänga deras giltighetstid, medan kort som gäller standard- eller grundtilldelning gäller även över juli—augusti. På bränslekommissionen tror man emellertid inte att något beslut hinner att fattas förrän under tisdagens lopp.

Bensinkorten för kommande period har redan börjat komma förbrukarna till handa genom posten. Det gäller kort för grundtilldelning gällande juli—augusti. Privata person- och lastbilar med behovsprövning får ransonen uppdelad på två kort, varav sista tilldelningen kommer vid nästa månadsskifte. Den yrkestrafik som trafiken får ire kort med ungefär 20 dagars mellanrum. Den extratilldelning som beviljades vissa kategorier inom yrkestrafiken kommer på så vis att ingå i den ordinarie kortfördelningen.

Försäkringsfunktionärernas förbunds ninndh årsmöte avslutades på måndagseftermiddagen.

Vid slutbehandlingen av motioner rörande en del organisationsfrågor beslöt man bl. a. anställa ytterligare en ombudsman vid tidpunkt som överstyrelsen får bestämma. Till förbundsordförande omvaldes med acklamation Claes Clarstedt. Till överstyrelse omvaldes Valter Eliasson, Göteborg, E. J. T. Johansson, Skellefteå, Erik Liljeström, Göteborg, A. L. Tengren, Västerås, och J. H. Lundberg, Örebro, samt nyvaldes Sven Falk, Göteborg, Carl Westerberg, Malmö, Erik Andersson, Göteborg. Nästa kongress hålls i Stockholm 1953.

Har Ni paketsändningar
till Stockholms förorter?
Vi hämtar och lämnar. Ring 44 00 45.
AKTIEBOLAGET
STJÄRN FRAKT

egoister i ordets mest egentliga mening.

Herbert Tingsten

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.